

УДК 796,5:658

Стефанишин Л. С.

Івано-Франківський навчально-науковий інститут менеджменту
Тернопільського національного економічного університету

ВИЗНАЧЕННЯ НАПРЯМІВ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ ЯК ОБ'ЄКТУ ДЕСТИНАЦІЇ СІЛЬСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ

У статті досліджено формулювання пропозицій щодо напрямів розвитку територій Івано-Франківщини як об'єкту дестинації сільського зеленого туризму. Проведено оцінку сильних і слабких сторін галузі сільського зеленого туризму Прикарпаття, а також ключових зовнішніх загроз і можливостей для його розвитку.

Ключові слова: сільський зелений туризм, територія, дестинація.

Постановка проблеми. Після проведення пісенного конкурсу «Євробачення» в 2016 р. інтерес туристів з усього світу до України значно зріс. А це створює додаткові передумови для розвитку в'їзного туризму. Сучасні туристи стають усе більш вибагливими та потребують нових відчуттів, нових уражень. Передусім їх цікавить те, чого вони не зможуть побачити у своїй країні, або в тих країнах, які вони вже відвідали. З іншого боку, глобальною світовою тенденцією є перехід до екологічних видів продукції, до здорового способу життя. Україна ж має великий потенціал природних ресурсів, чарівні сільські краєвиди, унікальну самобутню культурну спадщину. Не є винятком й Івано-Франківська область.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Темі сільського зеленого туризму присвячено чимало публікацій. Серед найбільш значущих слід згадати роботи зарубіжних авторів Б. Бремвела, Х. Джингмінга, Б. Лейн, Д. Піка, а також вітчизняних і російських науковців: В. Бирковича, П. Горішевського, Б. Буркинського, С. Нездоймінова, Т. Ткаченко, В. Уркевича, В. Яковенка. Але слід зазначити, що у більшості публікацій автори недостатньо уваги приділили питанням дослідження розвитку саме сільському (зеленому) туризму.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Є потреба в науково обґрунтованому аналізі стану розвитку сільського (зеленого) туризму на Прикарпатті, у розробці напрямів розвитку сільських територій Івано-Франківської області як об'єкту дестинації сільського зеленого туризму, спрямованих на розвиток підприємництва, диверсифікацію зайнятості і збільшення робочих місць на селі, а отже, й підвищення добробуту селян.

Мета статті полягає у визначенні теоретичних і прикладних аспектів формування напрямів розвитку сільського зеленого туризму як інструменту підвищення рівня добробуту населення сільських територій.

Виклад основного матеріалу дослідження. Територія Івано-Франківської області розташована у південно-західній частині України, практично у географічному центрі Європи. Область межує з Тернопільською, Львівською, Закарпатською і Чернівецькою областями, а також на півдні має 50 км державного кордону з Румунією.

Адміністративно область включає 14 районів, 15 міст, шість з яких мають обласне значення, 24 селища і 765 сільських населених пунктів [6]. 57,9% населення області проживає на сільських територіях – даний показник є значно вищим, ніж у середньому по Україні (31%).

В області нараховується біля 800 сільськогосподарських підприємств, включаючи і фермерські господарства. При цьому недостатня кількість

оплачуваних, кваліфікованих робочих місць і стагнація соціальної інфраструктури є причиною міграції населення і занепад традиційних сіл. Так, станом на 01.01.2014 в області налічується 301 село (39,4%) із понад 1 000 мешканців, 199 (26,1%) – із населенням від 500 до 999 осіб, у 206 сільських населених пунктах (27%) мешкає від 100 до 499 осіб і в 57 селах (7,5%) – менше 100 жителів. У двох сільських поселеннях (у Коломийському і Рогатинському районах) населення немає [3].

Щодо житлово-комунального обслуговування населення області, то станом на початок 2015 р. 100% міст і селищ міського типу, а також 96,5% сіл було забезпечено природним і скрапленим газом. Із водопостачання ситуація є значно гіршою – лише 48, тобто біля 6% населених пунктів області мають водопроводи, із них 15 міст (100%), 14 селищ міського типу (58,3%), 19 сільських населених пунктів (2,5%). Упродовж останніх 10 років різко скоротилася кількість сільських фельдшерсько-акушерських пунктів, у 107 селах області не має жодного лікувального закладу. За даними Головного управління статистики, станом на початок 2014 р. у понад 500 селах не було дошкільних навчальних закладів, у 198 селах не було шкіл [5].

Івано-Франківська область має досить розгалужену мережу автомобільних доріг державного (28,0%) і місцевого (72,0%) значення. Основними транспортними вісями виступають дві автомагістралі: Р-03 і Р-04. Траса Р-03 є ключовою транскарпатською автомагістраллю і зв'язує область із Румунією, Словаччиною й Угорщиною. Траса Р-04 сполучає Івано-Франківськ із сусідніми обласними центрами – Львовом та Чернівцями. Основним залізничним вузлом області є м. Івано-Франківськ, де сходяться залізничні маршрути шести напрямів, що сполучають область із Польщею, Білорусією, Росією і Молдовою [4].

Прикарпаття за територією порівняно невелике (13,9 тис. км², або 2,3% території України), меншими є лише Закарпатська, Чернівецька і Тернопільська області, але за рельєфом по праву вважається одним з наймальовничих куточків країни. Приблизно 1/3 території області займають гори Карпати, решту – передгірська рівнина. Гірську місцевість охоплюють території семи районів (Богородчанського, Верховинського, Долинського, Коломийського, Косівського, Надвірнянського й Рожнятівського) та двох міських рад (Болексівської і Яремчанської).

Клімат Івано-Франківської області є помірно-континентальним, із м'якою зимою і теплим літом. Загальна площа земель лісового фонду становить 636 тис. га, або 46,0% території області. Найбільшими річками є Дністер і Прут, який бере свій початок на території області з-під найвищої гори України – Говерли. Прикарпаття багате на міне-

ральні води, на його території налічується більше 800 мінеральних джерел, найвідомішим з яких є Горянка у с. Новий Мізунь Долинського району, яке за дією є подібним до Нафтусі (м. Трускавець).

В області налічується п'ять об'єктів природно-заповідного фонду: Карпатський національний природний парк (50495,0 га, включаючи найвищу вершину України – Говерлу), природний заповідник «Горгани» (5344 га, у тому числі охоронна зона – 3712,89 га), національний природний парк «Гуцульщина» (32248 га, включаючи озеро Лебедина, розташоване на 650 м, із площею водного дзеркала 3 500 м² і глибиною 28 м), Верховинський (12 022,9 га із 3 879,2 га заповідних територій) та Галицький (14 684,8 га, у тому числі 5 105,0 га заповідних територій) національні природні парки, а також національний природний парк «Синьгора» (10 866 га), який не має статусу природно-заповідного фонду. Загалом площі природно-заповідного фонду займають 15,7% території області.

На території області є п'ять міст, що згадуються в давньоруських літописах: Тисмениця (1143 р.), Снятин (1158 р.), Тлумач (1213 р.), Коломия (1240 р.) і Галич (898 р.), на території якого створений Національний заповідник «Давній Галич» [60]. Івано-Франківщина має багату культурно-історичну спадщину, зокрема такі унікальні пам'ятки, як церква св. Пантелеймона під Галичем, закладена у 1194 р. князем Романом Великим (Мстиславичем), батьком легендарного Данила Галицького, Манявський скит – чоловічий монастир, який називають українським Афоном, заснований у 1606 р., із чудодійним Блаженним каменем, дерев'яні гуцульські і бойківські храми, зокрема церква Успіння Пресвятої Діви Богородиці (с. Пістинь Косівського району), яка є найстарішою церквою Гуцульщини, зведеною у 1600 р., а також руїни Галицького замку, розташовані на пагорбі Галич-гори, який спочатку існував як дерев'яна споруда (з 1110 р.), а згодом (XII–XIV ст.) перетворився на цитадель галицьких князів. За даними Івано-Франківської ОДА, на теренах області нараховується 3 903 пам'ятки (1 490 – пам'ятки археології, 833 – історії, 155 – монументального мистецтва, 1 360 – архітектури та містобудування), у тому числі 111 – національного значення [1]. Дві пам'ятки сакральної архітектури – Церква Святого Духа (1598 р., м. Рогатин) і Церква Різдва Пресвятої Богородиці (1808 р., с. Нижній Вербіж Коломийського району) – внесено до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

Останніми роками в області активізувався фестивальний рух. Переважна більшість заходів має екологічну або етнографічно-культурну спрямованість, що є додатковим чинником сприяння розвитку сільського зеленого туризму.

Івано-Франківщина є батьківщиною князя Ярослава Осмомисла (1130–1187 рр.) і його доньки, легендарної Єфросинії Ярославни, оспіваній у «Слові о полку Ігоревім», а також не менш відомої дівчини – доньки священика з Рогатина Анастасії-Олександри Лісовської (бл. 1506 – 1558 рр.), що увійшла в історію під ім'ям Роксолани або Хюррем-султан – блискучої дружини султана Сулеймана I.

У межах Івано-Франківщини виділяють етнографічні регіони Опілля (Галицький і Рогатинський райони), Покуття (Городенківський, Коломийський, Снятинський, Тлумачський, частини Богородчанського, Надвірнянського, Косівського районів), Бойківщина (Богородчанський, Рожнятівський та Долинський і частково Надвірнянський райони) і Гуцульщина (Верховинський район і південні частини Косівського та Надвір-

нянського районів). Їх представники зберегли особливості в мові, одязі, культурі та побуті, самобутні традиції і звичаї. Тут розвинені різні види художніх народних промислів. Серед них – художнє ткацтво, килимарство, вишивки, писанкарство, художня обробка металів, виробництва шкіряних предметів, виготовлення дитячих іграшок із сиру, а також мистецтво художньої обробки дерева, зокрема художня різьба [2].

Зважаючи на вищевикладене, Івано-Франківщина є однією з найпопулярніших туристичних Destination України.

На території області виділено десять курортних місцевостей: Татарів, Яремче, Микуличин, Ворохта і Яблуниця Яремчанської міської ради, Мислівка і Новий Мізунь Долинського району, Косів та Шешори Косівського району, Черче Рогатинського району. Ключовими інструментами курортної терапії, а це 11 санаторіїв і 14 санаторіїв-профілакторіїв, є мінеральні ванни, лікувальні грязі та кліматотерапія.

За даними Івано-Франківської ОДА, в області функціонує 363 рекреаційні заклади на понад 17,5 тис. місць, зареєстровано близько 200 суб'єктів туристичної діяльності, 32 з яких мають ліцензію туроператорів, працює 14 центрів та пунктів туристичної інформації [6].

Розвиток сільського зеленого туризму як у цілому по Україні, так і на Прикарпатті, активізувався наприкінці 1990-х років. Нині в області функціонує вже понад 800 сільських туристичних садиб, найбільша кількість яких зосереджена на теренах Косівського, Верховинського, Рожнятівського, Надвірнянського районів і Яремчанської міськради.

Основними видами продуктів сільського зеленого туризму Прикарпаття є:

- участь у проведенні фестивалів, народних свят і традиційних обрядів (проводі на полонину, коляда, гаївки, вечорниці, ватра, весілля тощо);
- виставки-продажі і майстер-класи народних майстрів; автентична домашня кухня; участь у збиранні грибів, ягід, допомога і навчання їх консервації; участь у збиранні лікарських рослин; пішохідні туристичні маршрути; кінні прогулянки.

Характерною рисою туристичних продуктів сільських районів Івано-Франківської області є можливість активного відпочинку й екологічного туризму, зокрема: рафтинг гірськими річками; велосипедні туристичні і екотуристичні маршрути; походи на лижах, катання на гірських лижах і сноуборді; пейнтбол; квести із орієнтуванням на місцевості; сходження на гори різної складності; їзда верхи; спостереження за тваринами, рослинами; плавання і купання у природних водоймах; полювання і риболовля; фотополування.

І хоча перелік цих можливостей не є вичерпним, розвиток даних елементів регіонального турпродукту не відповідає рівню попиту на нього.

Впродовж останніх 15 років в області було створено близько 20 громадських організацій, так чи інакше пов'язаних із функціонуванням галузі туризму. До найбільш активних і впливових із них можна віднести, зокрема Раду з туризму Карпатського регіону, яку було створено в 2001 р. за ініціативи Івано-Франківської, Закарпатської, Львівської та Чернівецької обласних державних адміністрацій. Її метою є підтримка, розвиток та маркетинг туристичної галузі регіону через реалізацію освітніх програм, організацію конференцій, моніторинг стану розвитку туризму в регіоні і координацію дій туристичних підприємств і організацій. Зокрема, Рада стала ініціатором видання

туристичних путівників, ілюстрованих каталогів «Зима в Карпатах» і «Літо в Карпатах», а також «Музеї Карпатського регіону», інформаційних буклетів «Туристичні дива Карпатського регіону», «Заклади проживання регіону», «Заклади харчування регіону», численних рекламних проспектів і листівок. Вона організувала представлення регіону на більш ніж 40 міжнародних виставках. Додатково слід назвати асоціацію готелів та туристичних підприємств Карпатського регіону, що об'єднала турагентів, туроператорів, перевізників, готелі та ресторани, асоціацію музеїв і галерей Карпатського регіону, асоціацію туристичних спостерігачів тощо.

Для того щоби дати кількісну оцінку охарактеризованим вище чинникам і сформулювати пропозиції щодо основних напрямів розвитку сільських територій Івано-Франківської області як об'єкту дестинації сільського зеленого туризму, було проведено оцінку сильних і слабких сторін галузі сільського зеленого туризму Прикарпаття, а також ключових зовнішніх загроз і можливостей для його розвитку.

Для цього ми зібрали і проаналізували експертні оцінки двох груп респондентів: представників туристичних підприємств (власники садиби «Магнат» (с. Делятин Надвірнянського району, а також менеджери лідерів туристичного ринку регіону ПрАТ «Івано-Франківськтурист» і ТзОВ «Туристична фірма «Надія») – усього 15 осіб, а також туристів, які зупинялися у садибі «Магнат» протягом січня-лютого 2015 р. – всього 24 особи.

Експертам був запропонований перелік чинників, які відображають сильні і слабкі сторони сільських

територій Івано-Франківської області як місць дестинації сільського туризму, а також основних можливостей і загроз, наявних у зовнішньому середовищі. Обидві групи респондентів повинні були оцінити дані чинники в діапазоні від +1 (найгірше значення) до + 5 (найкраще значення) для сильних сторін і можливостей і в діапазоні від -5 (найгірше значення) до - 1 (найкраще значення) для слабких сторін і загроз.

Результати експертної оцінки представлено в табл. 1, 2.

Коротко охарактеризуємо отримані результати.

Говорячи про сильні сторони сільського зеленого туризму на Івано-Франківщині, фахівці туріндустрії найвищим чином оцінили наявність значної кількості приватних туристичних садиб і наявність транспортного сполучення (автомобільного, залізничного, авіаційного) Прикарпаття з іншими регіонами і країнами (середня оцінка + 4,2). На другому місці за значенням вони вважають зручність територіального розташування і близькість до кордонів країн Євросоюзу (+ 4,1), на третьому – розвинену мережу мистецько-фестивальних заходів і збереження на теренах області етнокультурної самобутності (+ 4,0). Водночас туристи, що перебували на відпочинку у сільській туристичній садибі, найпривабливішими сторонами сільського зеленого туризму назвали місцевий природно-рекреаційний потенціал (середня оцінка + 4,7), збереження етнокультурної самобутності населенням сільських територій (+4,3), а також доброзичливість і гостинність сільського населення – параметр, який отримав у них середню оцінку + 4,2, тоді як представниками галузі був оцінений лише на + 2,5.

Таблиця 1

Оцінка сильних і слабких сторін сільських територій Івано-Франківської області як місць дестинації сільського зеленого туризму

№	Чинники	Середня оцінка	
		фахівці	туристи
S - Сильні сторони			
1	Збереження етнокультурної самобутності	4,0	4,3
2	Наявність багатого природно-рекреаційного потенціалу	3,8	4,7
3	Сприятлива екологічна ситуація	3,7	3,8
4	Доброзичливість і гостинність сільського населення	2,7	4,2
5	Значна кількість приватних садиб, що приймають туристів	4,2	3,9
6	Відносно невисокі ціни на проживання та харчування у приватному секторі	3,8	4,1
7	Можливості для розвитку «екологічно-дружніх» видів туризму	3,5	4,1
8	Розвинена мережа мистецько-фестивальних заходів	4,0	2,7
9	Розвинена мережа закладів громадського харчування ресторанного типу	3,6	2,3
10	Зручність територіального розташування, близькість до кордонів країн Євросоюзу	4,1	3,7
11	Наявність транспортного сполучення (автомобільного, залізничного, авіаційного) із іншими регіонами і країнами	4,2	4,0
	Середня оцінка	3,78	3,80
W - Слабкі сторони			
1	Відсутність досвіду організації туристичної діяльності у сільських мешканців і власників фермерських господарств	-3,9	-3,8
2	Відсутність єдиної системи категоризації приватних туристичних садиб (відсутність стандарту якості умов прийому туристів і їх обслуговування)	-4,3	-3,1
3	Незнання власниками / персоналом туристичних садиб іноземних мов	-2,4	-3,8
4	Відсутність цілісного образу Прикарпаття і Західної України в цілому як місця дестинації сільського зеленого туризму	-4,8	-2,9
5	Незадовільний стан автошляхів у сільській місцевості	-4,3	-4,5
6	Неадовільний рівень розвитку інфраструктури комунального обслуговування переважної більшості сіл	-3,8	-4,1
7	Недостатній розвиток закладів громадського харчування, що працюють у середній цінній категорії за належного рівня якості	-2,3	-4,1
8	Відсутність ефективних IT-систем для просування сільського туризму і замовлень он-лайн	-3,8	-4,0
9	Поганий імідж сільських територій як місця працевлаштування, що призводить до труднощів у наборі кваліфікованого персоналу	-4,2	-3,3
	Середня оцінка	-3,76	-3,73

Джерело: складено автором

До основних недоліків сільського зеленого туризму області представники турпідприємств віднесли відсутність цілісного образу Прикарпаття і Західної України у цілому як місця дестинації сільського зеленого туризму (середня оцінка -4,8), відсутність єдиної системи категоризації приватних туристичних садиб (відсутність стандарту якості умов прийому туристів і їх обслуговування) і незадовільний стан автошляхів у сільській місцевості (-4,3), а також поганий імідж сільській території як місця працевлаштування, що призводить до труднощів у наборі кваліфікованого персоналу (-4,2). Оскільки дані чинники є здебільшого інституційними і мають значення саме для організаторів туристичного бізнесу, зрозуміло, що споживачі туристичних послуг приділили їм значно менше уваги. Проблемою номер один вони вважають стан сільських доріг (оцінка -4,5). Після цього ускладнюють відпочинок у найбільшій мірі недовільний рівень розвитку інфраструктури комунального обслуговування і брак закладів громадського харчування, що працюють у середній ціновій категорії за належного рівня якості (-4,1). На третє місце вони поставили відсутність ефективних ІТ-систем для просування сільського туризму і замовлень он-лайн (-4,0).

Що ж до оцінки можливостей, що існують для розвитку сільського туризму на Прикарпатті, експерти-фахівці найсприятливішими вважають акти-

візацію транскордонних туристичних зв'язків у Карпатському регіоні і зміцнення співпраці виробників продуктів харчування з готелями і ресторанами, пабами для спільного проведення свят і фестивалів та розвитку унікальних місцевих туристичних характеристик (+4,2). На другому місці – підписання Україною політичної асоціації з Євросоюзом (+4,1); на третьому – функціонування в області асоціацій і організацій із функцією консультування і підтримки суб'єктів сільського туризму (+4,0). Натомість експерти-туристи основними двигунами розвитку сільського зеленого туризму вважають зростання інтересу до здорового способу життя і питань екології (+3,9) і до внутрішнього пізнавального, етнографічного і культурного туризму (+3,7).

В оцінці найнебезпечніших факторів зовнішнього середовища і фахівці турпідприємств, і туристи були однотайними, віддавши перше місце нестабільній політичній ситуації в країні (відповідно -4,8 і -5,0). Окрім того, називалися кризовий стан економіки, різкі коливання національної валюти і інфляція, надвисока вартість кредитних ресурсів і різке скорочення фінансування державних та регіональних програм розвитку.

Очевидно, що в оцінці чинників, які формують сьогодні ситуацію у сфері сільського зеленого

Таблиця 2

Оцінка можливостей і загроз для розвитку сільських територій Івано-Франківської області як місць дестинації сільського зеленого туризму

№	Чинни ки	Середня оцінка	
		фахівці	туристи
О - Можливості			
1	Підвищення ініціативності і самостійності місцевих громад	2,1	2,4
2	Збільшення частки фермерів, які шукають альтернативні джерела доходів і готові розглянути можливості диверсифікації в напрямку туризму	3,2	2,8
3	Зростання ємності цільових ринків – тури «вихідного дня», поїздки на недалекі відстані, «втеча від стресу»	3,6	3,7
4	Зростаючий інтерес до здорового способу життя і питань екології	3,2	3,9
5	Зростання інтересу населення інших регіонів України до пізнавального, етнографічного і культурного туризму	3,8	3,7
6	Падіння реальних доходів населення як короткострокове вікно можливостей для залучення мешканців регіону на відпочинок у селі	2,6	2,9
7	Зміцнення співпраці виробників продуктів харчування з готелями і ресторанами, пабами для спільного проведення свят і фестивалів та розвитку унікальних місцевих / регіональних особливостей	4,2	3,7
8	Наявність асоціацій і організацій із функцією консультування і підтримки суб'єктів сільського туризму	4,0	3,6
9	Політична асоціація з Євросоюзом	4,1	3,8
10	Активізація транскордонних туристичних зв'язків у регіоні	4,2	3,6
	Середня оцінка	3,50	3,41
Т - Загрози			
1	Нестабільна політична ситуація в країні	-4,8	-5,0
2	Кризовий стан економіки в країні	-4,5	-4,7
3	Різкі коливання національної валюти, інфляція	-4,4	-4,8
4	Скорочення фінансування державних та регіональних програм розвитку	-4,8	-4,3
5	Відсутність сталих і узгоджених норм і принципів функціонування сільського зеленого туризму	-4,3	-3,1
6	Надвисока вартість кредитних ресурсів	-4,7	-2,7
7	Складність залучення інвестицій	-4,4	-2,8
8	Виникнення некатегоризованої бази закладів розміщення з неконтрольованою якістю послуг	-3,2	-3,9
9	Нестача на сільських територіях кваліфікованої робочої сили для якісного обслуговування туристів	-2,4	-3,3
10	Сезонний характер туризму в деяких районах області	-2,8	-2,9
11	Загострення конкуренції у сфері сільського туризму з боку сусідніх країн і регіонів України	-1,3	-1,9
12	Загроза погіршення екологічного і соціального становища сільських територій у випадку різкого розвитку туризму	-1,8	-1,1
	Середня оцінка	-3,21	-3,37

Джерело: складено автором

туризму, між споживачами послуг і представниками підприємств, що їх надають, існує певна розбіжність. І якщо деякі розходження є об'єктивними, то недооцінка фахівцями ринку тих причин, які є найбільш привабливими або ж мотивуючими до даного виду туризму (наприклад, природно-рекреаційний потенціал, доброзичливість і гостинність сільського населення, а також інтерес до здорового способу життя, питань екології, етнографічного і культурного туризму), може привести до спотворення бачення ринку і розуміння реальних потреб і бажань споживачів, задоволення яких є ключовою метою діяльності будь-якого підприємства.

Зважаючи на проведені дослідження теоретичних засад організації і управління дестинаціями сільського зеленого туризму, успішного досвіду у цьому напрямі в зарубіжних країнах, а також специфіки стану сектору сільського зеленого туризму в Україні у цілому і на Прикарпатті зокрема, ми можемо сформулювати кілька основних рекомендацій щодо визначення напрямів розвитку сільських територій Івано-Франківської області як об'єкту дестинації сільського зеленого туризму.

Висновки. Для формулювання пропозицій щодо напрямів розвитку територій Івано-Франківщини як об'єкту дестинації сільського зеленого туризму було проведено оцінку сильних і слабких сторін галузі сільського зеленого туризму Прикарпаття, а також ключових зовнішніх загроз і можливостей для його розвитку. У результаті було

визначено кілька основних рекомендацій щодо напрямів розвитку сільських територій області як об'єкту дестинації сільського зеленого туризму

По-перше, активізація туристичних потоків: зміцнення іміджу бренду Прикарпаття та маркетинг сільських територій як місць дестинації; підвищення ефективності системи інформування відвідувачів; підвищення доступності сільських територій та екологічного туризму для всіх категорій відвідувачів.

По-друге, збагачення туристичного досвіду: розширення пропозиції якісних засобів розміщення в регіоні; сприяння просуванню місцевої продукції і гастрономії; розширення можливостей для активного туризму на сільських територіях.

По-третє, сприяння приватним підприємствам сільського туризму: забезпечення більш цілеспрямованої бізнес-підтримки індустрії туризму; посилення зв'язків між учасниками сільського туристичного бізнесу; підвищення позитивного впливу туристичного бізнесу на навколишнє середовище і місцеві громади.

Таким чином, за допомогою розвитку сільського зеленого туризму можна домогтися стимулювання місцевої економіки, сприяння фермерам у збереженні земель сільськогосподарського призначення і традиційних видів діяльності, а також рівня самоідентифікації і самодостатності сільських жителів (привід, щоб залишатися на селі та інвестувати у розвиток своєї громади).

Список літератури:

1. Довідка про підсумки виконання програми соціально-економічного та культурного розвитку області за 2014 рік / Івано-Франківська обласна державна адміністрація.
2. Лелик М.Б. До питання про народні художні промисли в Україні (оглядова довідка за матеріалами преси) / М.Б. Лелик [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://mincult.kmu.gov.ua/mincult/uk/publish/article/90274>.
3. На Прикарпатті є два села без людей [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://firtka.if.ua/?action=show&id=57582>.
4. Невєвченко А.І. Оцінка транспортної інфраструктури в туризмі на території Івано-Франківської області / А.І. Невєвченко // Науковий вісник Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича. Географія. – 2013. – Вип. 672–673. – С. 148–150.
5. Офіційний сайт Головного управління статистики в Івано-Франківській області [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ifstat.gov.ua/INDEX.HTM>.
6. Стратегія розвитку Івано-Франківської області на період до 2020 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.if.gov.ua/files/SP_IF_oblast_4.pdf.

Стефанишин Л. С.

Івано-Франківський учебно-научний інститут менеджмента
Тернопільського національного економічного університета

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НАПРАВЛЕНИЙ РАЗВИТИЯ СЕЛЬСКИХ ТЕРРИТОРИЙ ИВАНО-ФРАНКОВСКОЙ ОБЛАСТИ КАК ОБЪЕКТА ДЕСТИНАЦИИ СЕЛЬСКОГО ЗЕЛЕННОГО ТУРИЗМА

Резюме

В статье исследованы направления развития территорий Ивано-Франковской как объекта дестинации сельского зеленого туризма. Проведена оценка сильных и слабых сторон отрасли сельского зеленого туризма Прикарпаття, а также ключевых внешних угроз и возможностей для его развития.

Ключевые слова: сельский зеленый туризм, территория, дестинация, территория.

Stefanishin L. S.

Ivano-Frankivsk Educational and Scientific Institute of Management
Ternopil National Economic University

DETERMINE THE DIRECTION OF RURAL DEVELOPMENT IVANO-FRANKIVSK REGION AS OBJECT DESTINATIONS RURAL GREEN TOURISM

Summary

Studied formulation of proposals for areas of the territories of Ivano-Frankivsk object as green tourism destinations, were evaluated strengths and weaknesses of the industry of green tourism Carpathians and key external threats and opportunities for its development.

Keywords: village green tourism, territory, destynatsyy, areas.